Als een christen roept, is er hoop

Toen zeide de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens. **Genesis 6:3**

Soms stijgt de verbeelding zo krachtig op tot God dat de vleugelen van de adelaar daarmee geen enkele vergelijking zijn. Soms is die zo machtig dat zij de Koning in Zijn schoonheid en het land dat zo ver weg ligt, kan zien. Maar de verbeelding is ook tot heel iets anders in staat: soms voert zij ons tot de laagste vlakten van de aarde. Maar ik verheug mij en kan slechts aan één ding denken, dat ik vanuit de diepten kan roepen als de verbeelding mij parten speelt. Dat is voor de christen het geval. Als hij roept, is er hoop. Kunt u uw verbeelding aan banden leggen? Nee; maar de kracht van de Heilige Geest kan dat wel. O zeker, die zal dat ook doen! Die zal er uiteindelijk voor zorgen, ja, zelfs hier op aarde. Het kan gebeuren dat twee mensen tijdens een preek naar dezelfde waarheid luisteren. De een luistert net zo aandachtig als de ander en onthoudt alles. De ander wordt tot tranen geroerd of door plechtige gedachten geraakt. Hoewel de eerste net zo aandachtig luistert, raakt de preek hem niet en hoort hij alleen een aantal waarheden ontvouwen, terwijl het hart van de ander verbroken wordt en zijn ziel versmelt. Vraagt u mij hoe het komt dat dezelfde waarheid zo'n heel andere uitwerking heeft op de een dan op de ander? Omdat de onnaspeurlijke Geest van de levende God de waarheid aan het hart van de een toepast en aan het hart van de ander niet.

XFacebookWhatsApp